

- Bergama, insanlık tarihinde sömürüye ve bozuk toplumsal düzene karşı halk yığınlarının ilk kitlesel baş kaldırısının (İÖ 132-130) öncüsü olmuştur.
- Bergama, Attalos Oğulları'nın egemenliği döneminde, – özellikle de baş düşman Seleukoslar Krallığı ordusunun bağlaşıp Bergama Krallığı, Roma Cumhuriyeti ordularınca İÖ 190'da Batı Anadolu'da, Magnesia/Manisa kenti yakınındaki meydan savaşında ağır yenilgiye uğratılıp, savaş sonrasında Apameia/Dinar kentinde yapılan barış anlaşmasıyla Seleukosların Anadolu'da Toroslar güney yanından ötede (kuzeydeki) ülke parçasını terketmesi ve bu ülke parçasının çoğunu Bergama Krallığı'nın sahiplenmesi üzerine- Bergama Krallığı Anadolu'daki en güçlü devlet durumuna gelince, kendi altın çağını yaşamaya başladı ve güçlülüğü, zenginliği nedeniyle ilkçağ dünyasının Roma kentinden sonraki en önemli kültür-sanat merkezi oldu. Özellikle yontu (heykel ve kabartma üretimi) alanında Bergama'nın kendi sanatçıları çok etkileyici yapıtlar üreten bir sanat anlayışı, bir ekol yarattılar. Kitabımızda bu "Bergama ekolü" ve onun çeşitli müzelerde büyük hayranlıkla seyredilen yapıtları üzerine bilgi ve zengin görsel malzeme bulacaksınız.
- Bergama, aynı dönemde, bilimin çeşitli dallarında, özellikle de tıp alanında, Roma kadar ileri düzeydeydi. Kentin yanibaşındaki Asklepieion'da tedavi görmek için farklı bölgelerden insanlar geliyordu.
- Bergama insanı, kâğıt gibi kullanılabilen parşömeni icad etmekle, kitap üretiminde büyük bir atılımın gerçekleşmesini sağlamıştır. İlkçağda üzerine yazı yazmak için taş veya papirüs kullanılıyordu. Oysa taşın üzerine yazı yazmak zordur, yazılı taşlardan bir kitaplık kurmak yahut o taşları bir yerden başka yere taşımak daha da zordur. Papirüs ise yalnız Mısır'da üretiliyordu ve Ptolemaios'lar Krallığı'nın egemenliği zamanında yâni Hellenistik çağda, Mısır yöneticileri dünyaca ünlü İskenderiye kitaplığından başka ve ona rakip kitaplıkların kurulabilmesini olanaksızlaştırmak için, Mısır'dan papirüs dışsatımını yasaklamışlardı. Ama Bergamalı iki bilge kişi, Krates ile Eradikos, papirüsün işlevini görebilecek, üzerine yazı yazılıp o yazıyla birlikte saklanabilecek bir malzeme üretmenin çaresini bulmaya çalıştılar ve başarıya ulaştılar. Uygulanan yöntemde, buzağı veya oğlak derisi özel işlemlerden geçiriliyordu ve gergef denen gergi çerçevesine yerleştirilerek kurumaya bırakılıyordu. Böylece deri, davulun tokmakla vurulan yerindeki derinin görünüşüne benzer bir görünüş alıyordu. Bu malzemeye eski Hellenler Pergamene, yâni "Bergama işi" dediler; sözcük, geç dönem Lâtincesinde Pergamena, Fransızcada Parchemin (söylenişi Parşömen) oldu.